

Osallistuin Valtakunnallisille Haavapäiville 31.1.-1.2.19 Helsingin Messukeskuksessa. Hain koulutuspäiville apurahaa Suomen Haavanhoitoyhdistykseltä, ja sain sen, kiitos siitä!

Työskentelen sairaanhoitajana Päijät-Hämeen hyvinvointiyhtymän keskussairaalassa, kirurgian poliklinikalla. Pääosin työskentelen verisuonikirurgian poliklinikalla lääkärien vastaanotolla, lisäksi osan työskentelen vuoden alussa käynnistyneessä Haavakeskuksessa haavahoitajana. Olen valmistunut haavanhoidon asiantuntija – koulutuksesta vuonna 2017 Lahden ammattikorkeakoulusta.

Osallistuin molempina päivinä hoitajille tarkoitetuille luennoille. Kokonaisuutena koulutuspäivät olivat mielenkiintoiset, lähes kaikista luennoista pystyi löytämään itselleen uutta sekä hyödyllistä tietoa. Koulutuspäivät olivat hyvin järjestetty ja etenivät sujuvasti. Tuote-esittelijöitä oli saatu paikalle runsaasti. Näistä nostan yhden tähän, joka kiinnosti erityisesti: Natrox – happihoitoa haavalle olisi mielenkiintoista päästä kokeilemaan.

Kun koulutuspäivien aiheena on Akuutit haavat, on hyvä aloittaa kertomalla perusasioista haavan paranemisesta. Heli Laguksen luento akuutin haavan paranemisesta muistutti taas siitä, miten tulee haava-arviota tehdessä pohtia myös paranemsvaihetta. Tulehdusreaktiovaihe on myös osa haavan paranemista.

Päivi Waren luennoi hoidon arvioinnista puhelimesta. Hän esitteli myös tätä työtä helpottamaan tehdyn tarkistuslistan. Esitellyt tarkistuslistat luennolla saattaisi omassa työssäni tukea enemmän konsultaation tekijää, toki myös itseäni, että kaikki asiat olisi tarkistettu.

Päivä jatkui luennoilla traumahaavoista päivystyksessä sekä luennot palo- sekä paleltumavammoista. Ylipainehappihoidosta luennon piti Kari Keski-Saari. Se on harvemmin hoitamiini potilaisiin käytetty hoitomuoto, ja teki siksi luennosta mielenkiintoisen. Ensimmäisen päivän päätti luennot kehitysmaiden kirurgiasta ja poikkeusolojen haavakirurgiasta, nämä eivät niinkään koskettaneet omaa työtä, mutta herättivät ajatuksia kotimaamme edistyksellisestä terveydenhuollosta.

Toisen päivän luentojen aiheet olivat käytännön läheisiä ja koskettivat monelta osin omaa työtäni. Katriina Noronen ja Tiina Pukki luennoivat iskeemisestä raajasta ja sen haavanhoidosta. Valtimoverenkierron tilan selvittäminen sekä sen riittävyden arviointi on tärkeä osa haavapotilaan hoitoa riippumatta siitä missä potilasta hoidetaan.

Opri Kuokkasen luento seroomaongelmista leikkausalueella palautti mieleen asian huomioimisen leikkauspotilailla. Seroomaneste haavaonkalossa infektoituu herkästi, joten sen poistaminen on oleellisessa osassa potilaan hoitoa. Se hidastaa myös haavan paranemista.

Iltapäivän luennoilla saatiin hyvä määrä muistutuksia aseptisestä haavanhoidosta sekä leikkaushaavainfektioiden ehkäisystä. Sari Korhosen luento haavainfektion ehkäisystä kodista leikkaussaliin muistutti myös haavan paranemiseen liittyvistä asioista. Kolleegani Mervi Niskanen piti luennon aseptisestä haavanhoidosta, näistä asioista paljon keskustelimme ja toimimme näiden ohjeiden mukaisesti omassa yksikössäme. Haavainfektion mahdollisuutta joudumme pohtimaan valitettavan usein. Joten paikallistuotteen valinnallakin on oma merkityksensä heti alussa, kun hoitoa suunnitellaan.

Osallistuin nyt kolmatta kertaa haavapäiville. On mukava aina huomata, miten paljon näihin päiviin osallistuu haavanhoidosta kiinnostuneita, haavanhoidon osaajia ja yhteistyökumppaneita. Kiitos siis vielä kerran apurahan myöntämisestä, se mahdollisti osallistumiseni tänä vuonna!